

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quà theoreticè, quà practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 3. Conscientia exiguæ Pænitentiaæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

rum tibi erant ad onus, debita naturæ: adjunxisti etiam malitiæ seu voluntatis malignæ. Ecce omnia ista signata sunt, quasi in sacco apud Deum. Unicum peccatum detraxit in profundum inferni Apostatam Angelum: quid facient de te tua innumera, eaque, naturâ suâ partim uni illi paria, partim etiam longè graviora. Remedium à pœnitendo est, pœnitendi tempus multum multa peccata graviæque requirunt, tuum autem tempus jam breve est. Ergo ut in brevi tempore pœnitendo expientur peccata gravia & multa, explenda sunt tibi in brevi tempora multa. Hoc autem segnities, hoc procrastinatio, hoc mollis pœnitentia, hoc vana spes & præsumptio non faciet. Paratus est Deus semper dare veniam, sed si tu semper à commissis delictis agas pœnitentiam. Nam qui in cras differt pœnitere, probat se hodie adhuc velle peccare: quod iram Dei provocat, & in crastinum dilatam enervat, imò impedit pœnitentiam. Nam qui cras pœnitentibus veniam promisit: diem crastinum ad pœnitentiam non promisit. Porrò ille benè pœnitentiam agit, qui tempus in quo adhuc peccare potuit, in peragenda pœnitentia transigit.

Stimulus III.

Conscientia exigua Pœnitentiæ.

Peractæ pro peccatis grandibus & mole, & numero, & malitiâ. Unum hoc, quòd in Deo *Matt. 5. 22.* um peccaveris, omnis naturæ judicio inexpiable est; sint licet cætera leviora: Iracundior sono in fratrem crepuisse, fatuum appellasse, judicio & gehennali supplicio dignum judicavit

ipfa

ipsa Æquitas! in Deum si peccasti, nihil grandis
 supplicii promeruisti? poteris hoc, oculo manus
 tuæ expiare? Satis delicate decrevit, qui dixit.
Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit, tantum Apoc. 18. 7.
dante illi tormentum & luctum. Terreat hoc in col-
 latione voluptatis peccati, cum gravitate suppli-
 cii: at in comparatione peccantis hominis (qui
 est putredo, & vermis, & caput canis mortui)
 cum Deo, cujus majestatis & magnitudinis non
 est finis, numquid ulla satis erit, non dico æqua-
 litas, sed vel proportio? Metire igitur te qui pec-
 casti, & eum in quem peccasti, & tunc finem
 condignæ pœnitentiæ, mensuramque inveni. At
 Deus ipse, tantum rigorem non requirit. Id qui-
 dem bonitatis ejus est. Nunquid autem te Boni-
 tas ejus ad audaciam peccandi, & ad ignaviam
 pœnitendi adducere debuit? Si pecuniam cre-
 ditori deberes, & ille multum tibi ex summa
 debita condonaret, nihil tibi condonatio ad de-
 bitum pecuniæ, multum verò ad gratitudinis
 officium adderet. Sed quando illatæ injuriæ con-
 temptusque facti enormiter reus es, quantò mi-
 nora exigit qui læsus est, tantò te constituit ma-
 joris injuriæ contemptusque reum; quia te
 ostendit immaniùs peccasse in adeò mansuetum
 atque placabilem, minusque & minus fuisse læ-
 dendum, diligentius autem & studiosius placan-
 dum. Ergo augenda tibi sunt pœnitendi studia
 & opera, tum quia peccatum est plurimum, tum
 quia in Deum tantum, abs te tantillo peccatum,
 cui ut vel pro minimo delicto satis fiat: totius æ-
 ternitatis pœnitentia non sufficiat.